

Niet alles wat bol of knol is treft de kijker in het hart. Zo is er een groep gewassen met witte, stervormige bloempjes. Ze vallen niet zo erg op als bloem. Eén ervan is wel smake-lijk. Dit keer mogen ze even in de schijnwerpers staan.

ANTHERICUM LILIAGO

ANTHERICUM
SUFFRUTICOSUM

FOTO'S PETER KNIPPELS

De bladeren van deze groep Zuid-Afrikaanse planten zijn veelal grasachtig, minder vaak succulent en groeien doorgaans bijna geheel rechtop. Nadat de bladeren zijn uitgegroeid, groeit de bloeiwijze, een aar, uit. De bloemen zijn veelal wit, met op ieder bloemdekblad over de gehele lengte een donkergekleurde streep. De bloemdekbladeren zijn geheel uit elkaar gespreid en staan in een plat vlak. Het heeft wel wat weg van een ster. Dit verhaal kan op meerdere geslachten slaan: *Tenicroa*, *Chlorophytum*, *Anthericum* (alle *Anthericaceae*) of *Trachyandra* (*Asphodelaceae*). Voor de hand liggend is de gedachte 'ze lijken wel wat op elkaar'.

De vreemde eend in de bijt lijkt *Trachyandra*: een andere familie dan de eerste drie en meestal ook nog in het bezit van succulente bladeren. De meest bekende vertegenwoordiger van dit geslacht is *T. falcata*. Dit soort vormt sikkelvormige, succulente bladeren die eindigen in een punt. De bloemsteel is relatief dik en de bloemen staan dicht op elkaar in de aar. Dit soort heeft zijn natuurlijke habitat in Namibië en in het westelijke deel van Zuid-Afrika. In dit laatste land wordt de bloeiwijze gegeten als groente. Gekookt schijnt deze qua smaak vergelijkbaar te zijn met onze asperges.

Muurbloempjes De meest bekende uit het rijtje van de *Anthericaceae* is ongetwijfeld *Anthericum liliago*. Een plant met overblijvende wortelstokken die in ons klimaat als tuinplant wordt gekweekt. De plant bloeit in de vroege zomer met bijna geheel witte bloemen. De bloemen zijn relatief klein en staan verspreid over de aar: het geheel oogt wat mager. Geen plant waar je hoge ogen mee scoort bij tuinliefhebbers. De foto van de bloeiende *Anthericum liliago* is overigens in mijn tuin genomen.

Het lot als muurbloempje is ook weggelegd voor de meeste *Chlorophytums*, *Anthericums* en *Tenicroa*'s. Het zijn leuke plantjes met onopvallende bloemen en weinig andere aspecten van sierwaarde. Ze vallen in het niet in het geweld van het aanbod van kamerplanten en bolgewassen. Helaas. Naar mijn mening zijn het ook meer planten voor de liefhebber, niet echt interessant voor het grote publiek.

Botergele helmknoppen Er is echter een aantal dat naar mijn mening de grijze massa ontstijgt. Een leuke plant is *Anthericum suffruticosum*. Deze wortelstokvormende plant heeft grasachtige bladeren die zo'n dertig centimeter lang zijn. De witte bloemen staan in een losse aar. Dat is niet zo interessant. De plant valt op door de boterbloemgele helmknoppen die erg duidelijk naar voren steken. Daarnaast groeit de wortelstok verder boven de grond uit, naarmate de plant ouder wordt.

Tenicroa filifolia valt op door zijn wat meer compacte

bloemen en de brede, paarse streep over de gehele buitenzijde van de bloemdekbladeren. Zijn broertje *T. multifolia* ontleent zijn sierwaarde meer aan zijn spiraalvormige blad. Deze laatste *Tenicroa* groeit in het zuiden van Namibië en in de provincies West- en Noord-Kaap, en staat op de lijst van bedreigde plantensoorten.

Wat is nu de oogst van dit verhaal: weinig. Minder interessante of voor de hand liggende planten zijn de revue gepasseerd. Weten we dat ook weer.

TENICROA CHLOROPHYTUM

TENICROA MULTIFOLIA (VOOR)
EN *T. FILIFOLIA* (ACHTER EN IN
BLOEI)

